

TORONYIRÁNY

XIX. 26.

2025. június 29.

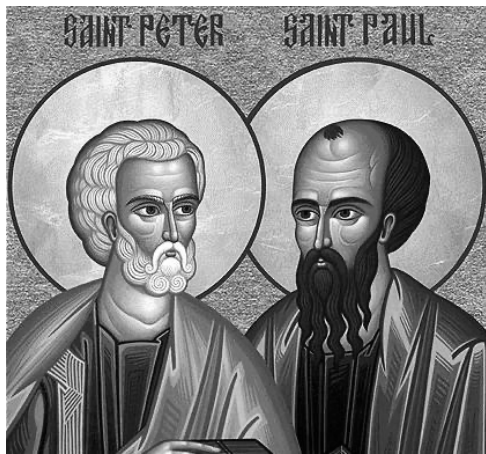
SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Szent Péter és Szent Pál apostolok

Július 2. Szűz Mária látogatása

Erzsébetnél (Sarlós Boldogasszony)

Július 3. Szent Tamás apostol

Bizalommal kérjük Krisztust, aki Egyházát az apostolok és próféták sziklaalapjára építette:

Te, aki Péterért imádkoztál, hogy hite meg ne fogyatkozzék:

- erősítsd meg Egyházad hitét!

Te, aki feltámadásod után megjelentél Péternek és Saulnak is kinyilatkoztattad magadat,

- világosítsd meg értelmünket, hogy megvalljunk téged, örökkön élő Istenünket!

Te, aki Pált apostoloddá választottad, hogy hirdesse nevedet a nemzetek között,

- tégy bennünket evangéliumod igaz hírnökeivé!

Te, aki Péter tagadását irgalmasan megbocsátottad,

- engedd el nekünk is minden bűnünket!

Te, aki hívtad Simont, a halászt, hogy emberek halászává legyen,

- hívj szünet nélkül munkásokat, hogy üdvözüljön a népek sokasága!

Te, aki parancsoltál a tenger viharának, hogy a tanítványok hajója el ne süllyedjen,

- véd meg Egyházadat a viharok pusztításától, és erősítsd meg a Szentatyát!

Te, aki feltámadásod után Péter köré gyűjtötted szétszóródott nyájadat,

- jó Pásztorként gyűjts minden népet egyetlen akolba!

Te, aki Pál apostolt küldted a pogány népek megtérítésére,

- add, hogy az evangélium örömhíre eljusson minden teremtményhez!

Te, Egyházadra bíztad a mennyek országának kulcsait,

- nyisd ki az ég kapuit mindazoknak, akik itt a földön irgalmadban reménykedtek!

Az Imaórák Liturgiájából

A szentmise olvasmányai

1. ApCsel 12,1-11 Az első jeruzsálemi keresztényüldözés idején Péter apostol csodálatos módon kiszabadul Heródes börtönéből.

2. 2Tim 4,6-8.17-18 Pál apostol a jó harcot megharcolta, a pályát végigfutotta, a hitet megtartotta.

3. Mt 16,13-19 Jézus kérdésére válaszolva Péter, társai nevében is megfogalmazza az apostolok Krisztusba vetett hitét.

Az apostoli egyház

Az apostoliságot általában úgy értelmezzük, hogy az egyház története folyamán az marad, ami az apostolok idejében volt. Vagyis itt olyan lényegi sajátyságról van szó, ami által az egyház megőrzi azonosságát: belső tartalma és lényegi struktúrája az marad, amit Krisztus adott neki az apostolokon keresztül. Megmarad benne az apostoli tanítás, az apostolok által használt szentségek, az istentisztelet, a közösségi életforma és a lelki hatalom. Az evangéliumokban az apostol szó küldöttet, követet jelent. Közelebbi meghatározásban apostol az, aki tanúskodik Krisztus feltámadásáról és a Szentlélek eljövételéről. Történetileg kétségtelen, hogy Jézus tizenkét apostolt választott ki, s ezek különleges csoportot alkottak. Az újszövetségi könyvek elsősorban őket mondja apostoloknak, bár a címet megkapják olyanok is, akik az evangélium hirdetésében buzgólkodnak, pl. Barnabás. Maga Pál is kivétel, hiszen nem tartozott a tizenkettő közé. Apostolságát is azzal igazolja, hogy megjelent neki a feltámadt Krisztus, és tőle kapta a küldetést. Az apostoliság elve kezdetől fogva jelen van az egyházban. Az első időkben egyszerűen továbbvitték a Jézustól kapott feladatot. A hivatalok, megbízások, beosztások csak később határolódnak el egymástól, tehát innen kell kiolvasni, hogy mi tartozik isteni jogon az egyházhoz és mi az emberi hozzáadás. A hagyomány azokat nevezte apostoloknak, akik Jézus közvetlen tanítványai és tanúi voltak, s akik azt adták tovább, amit mesterük az üdvösség érdekében nekünk szánt. Ebből a továbbadásból önként következik az apostoli utódlás kérdése. A kettőt együtt kell tárgyalni. A küldetés eszméje, illetőleg annak kifejtése kezdetlegesen már megtalálható Római Kelemennél, Antióchiai Ignácnál, azután világosabban Tertullianusnál és Ireneusnál. Az Atya küldi a Fiút, Jézus Krisztust, ő pedig küldi apostolait. A Fiú küldetését a Szentlélek irányítja, s az apostolok is a Szentlélek eljövételében kapják meg a képesítést. Ők ezt a megbízást adják tovább a püspököknek. A 2. században Hegesippus a püspökök listáját visszavezeti az apostolokhoz, Ireneus pedig a hagyomány biztosítékát látja a püspöki hivatalnak az apostoloktól való eredetében. A tizenkettes szám mutatja, hogy Jézus az ószövetségi hagyomány mintájára intézményessé akarta tenni egyházát. A Jel 2. fejezetében a tizenkettes szám ismétlődik a végső kifejet szemléltetésében is. Mellékesen megjegyezzük azonban, hogy az apostoli atyák az apostoli jelzőt még inkább morális értelemben használják, s az egyház igazi voltára akarnak rámutatni vele. Ott van az igazság, ahol az apostoli hagyományt őrzik A középkori teológusok apostoliságon részben az egyház szilárdságát értették, részben pedig az eredeti tanítás megmaradását. A tridenti zsinat után is ezzel érvelnek a teológusok a protestáns felvágással szemben. Az utóbbiak csak úgy tudtak rá válaszolni, hogy többé-kevésbé feladták az egyház láthatóságát, intézményes jellegét. A látható egyházon kívül van a választottak közössége, amelyet csak Isten ismer. Az apostoliság teológiai értelmezésénél gondolni kell arra, hogy a tisztán történeti és materiális apostoliság nem elegendő, vagyis az, hogy egy püspök az apostoloktól alapított egyházat vezet, vagy hogy megvan a felszentelés továbbadása.

A lényeg a tanításban és a hitben meglevő apostoliságban van. Ratzinger megjegyzését használva: az apostoli utódlás a tradíció formája, a tradíció pedig az utódlás tartalma (in: *Mysterium sal.* IV,1544). Az egyház hittételei közé tartozik az a kijelentés, hogy a mindenkori püspökök az apostolok utódai. De rá kell mutatnunk az apostolok és a püspökök különbségére is. Az apostolok szemtanúi voltak a Krisztusban megvalósult üdvösség misztériumának. Megvolt a joguk, hogy az evangélium hirdetésével egyházi közösséget alapítsanak. Azonkívül megkapták a kinyilatkoztatás és a sugalmazás karizmáját. Ők voltak az általuk alapított egyházak tanítói és pásztorai. A püspökök csak annyiban az utódok, amennyiben ők is tanítói és pásztorai híveiknek, de már nem a kinyilatkoztatás szócsövei, és nem rendelkeznek a tévedhetetlenség adományával. A pápa ezen a téren kivétel: legalább ott tévedhetetlen, ahol mint az egyház feje egy kinyilatkoztatott tételt meghatároz. A püspökök hivatali tekintéllyel bírnak, amely az apostoloktól ered. Az apostolok Péterrel együtt testületet alkottak, és ez a testület az egyházi tanításnak, hagyománynak alapító és meghatározó intézménye volt. A püspökök testülete már csak a kapott hagyomány alapján tanít és kormányoz. Ha Péter és a pápa kapcsolatától eltekintünk, a püspökökre nézve az a helyzet, hogy az egész püspöki testület az apostoli kollegium utóda. Az egyes püspökök azáltal válnak apostolotóddá, hogy a felszentelés a testület tagjává teszi őket. Az apostoliság alapja maga Jézus Krisztus, akit az Atya küldött. Az apostolok és utódok az evangéliumát hirdetik, az ő kegyelmét közvetítik. Így válik az egyház Jézus művének folytatójává, s így igazolódik, hogy Jézus a világ üdvösségének alapja (1Kor 3,10). Az utódlás ténye már ott van a szentírásban. Az apostolok már életükben állítottak vezetőket az egyházak élére, s ezek nekik felelősséggel tartoztak. Az Újszövetség könyvei ezt a kezdeti állapotot tükrözik. Nem kívánhatjuk tőlük, hogy az apostolok halála utáni helyzetet mutassák be. Már említettük, hogy Ireneus a gnosztikusokkal szemben formálta meg az utódlás teológiáját. Különböző hasonló utódlás volt a pogány és a zsidó világban is. A filozófiai és teológiai iskolák, a társadalmi és politikai intézmények így folytatódtak. Az ősegyház soha nem tette kérdésessé az utódlást: az apostolokat azonnal követték a püspökök. Mindenesetre az első időben Jézus második eljövételét közeleink hozták, ezért nem sokat töprengtek a formák tisztázásán. De az világos, hogy az apostolok gondoskodtak előjárókról maguk helyett. Különösen Pál apostol tevékenységét ismerjük leveleiből és az Apostolok Cselekedeteiből. Az ő munkatársai: Timóteus, Titusz, Szilas, Tichikusz és a többiek ilyen előjárók voltak. Római Kelemen már kifejezetten említi, hogy az apostolok a püspököknek adták át hatalmukat. (Ep 42,1; 44,1). Az egyháznak azóta is hitbéli meggyőződése, hogy a püspök tekintélye az apostoli hatalomban gyökerezik. A protestánsok viszont azt hangoztatták, hogy az apostoli tekintély, amely a szentírásból kiolvasható, valójában Isten szavának a tekintélye. De rámutatunk arra, hogy az apostolok által kiválasztott és felszentelt férfiakban megvolt a küldetés és a funkció egysége. Amennyiben küldetésük volt, annyiban voltak előjárók. Ugyanez vonatkozik a „kísérő férfiakra” is, akikről Kelemen beszél (44,1). További tekintélyüket és küldetésüket a szentségi jelleg alapozta meg, amit a kézrátétellel kaptak (2Tim 1,6). Ugyanezt fejezi ki a püspökszentelés szövege is, amelyet Hippolitosz megőrzött a Tradíció apostolicában, a 3. század elején. Az utódlás tehát nem egyszerűen materiális, vagyis nem az apostoli szék megszakítás nélküli betöltése. Az utódlás a testületben maradt fenn. Minden püspök mint a kollegium tagja tölti be tisztét. Nem is csupán a szentség érvényességéről van szó, hanem a megbízatásban, a küldetésben, az egyházi közösségben való utódlásról. Az utódlás nemcsak a felszenteléshez van kötve, hanem a szerephez, a feladathoz, a küldetéshez. A közösségben való küldetés a biztosítéka annak, hogy azt az illetőt Krisztus hívja és választja ki. Maga az utódlás a kézrátétellel, a szenteléssel megy végbe, de lényeges eleme az apostoli tanítás megőrzése, hiszen éppen erre kapja a küldetést. Ezért kell hitvallást tennie a szentelés előtt. Tehát az utódlás apostoliságával együtt kell néznünk a tanítás és a hivatal apostoliságát. A püspök tanító és pap egyszerre, s mint ilyen birtokolja a kormányzati joghatóságot is. Ezeket a szerepeket nem szabad elválasztani egymástól. Az apostoliság értelme tehát az, hogy jelenvalóvá teszi térben és időben az apostolok küldetését, vagyis azt a lelki hatalmat és azokat a karizmákat, amelyeket Krisztus nekik adott. Így az embereket a tér és idő különbözőségének ellenére összeköti a Krisztusban végbement egyszeri eseménnyel, amelyben az Atya kitárult a világ felé. Így szolgálja az egyház az embereknek Istennel való találkozását. A Szentlélek azért jött el, hogy erre a feladatra képesítse a testületet az egyházon belül. Már a 3. században a hagyományt (paradoszisz) és az igehirdetést (kerygma) „apostoli” jelzővel illették. Ezeket nem úgy kellett megőrizni, hogy elásták, hanem úgy, hogy állandóan kifejtették és az életre alkalmazták.

Gál Ferenc

Lenni akarok valaki

Kamaszok és életerter (4.)

Szembesülés

A sekélyben hajózó ifjak

Az ábrándok nagy vásárán

Létezik egy életmód, egy gondolkodásmód, egy életerter, amely egyszerűen senkié, amely bárhol megtalálható udvariaskodás és vattázás nélkül, egy életmód, amelyet mindenki számára gyártottunk és amely mindegyikünket egy bizonyos fokig befolyásol. Ez az az életmód, amelyet a „közfelfogás” irányít, a környezetünk, a közműveltség.

Azok is, akik vitatják a társadalom szerepét, akik a szabadságot hangsúlyozzák, öntudatlanul ugyan, de merítenek ebből az életformából. Ezt az életvitelt együtt reklámozzák a legutolsó dezodorral, és ravaszul rábeszélnek téged egy fogyasztói, kevése kötelező, mégis alárendelt életmódra.

Az újságok, a rádió, televízió nyomtatékos kitarással ajánlgatnak életformákat neked: énekeseket, színészeket, pályahősöket, vezető embereket, társadalmi hírességeket, vagy akár pénzhatalmasságokat mutatnak be. Ez a könnyű siker, itt hamar fönt van az ember a dobogón.

De aki egy személyes, szabad, egy nagyratörő életertervet állít fel magának, annak számot kell vetni a valósággal. Jól ki kell nyitnia szemét, kiváló könyveket kell tanulmányozni és ezekből kihálászni az „okos” gondolatokat, amelyek aztán arra ösztönzik, hogy a neki való életformát megvalósítsa.

Teljes gázzal

Elemezzük az életet úgy, ahogy az ifjúkor világában élünk tünik. Az ifjak is alkotnak egy társadalmi csoportot, ők is egy olyan közismert életformából táplálkoznak, amely elől nincsen kitérés: egyforma motor, egyforma farmer, egyforma csizmak, szemüvegek – és a gondtalan élet utáni vágyakozás. Ugyanaz a szabványosított és gépesített életvitel még akkor is, ha abban az ábrándban élnek, hogy önkéntes és eredeti ez az életvitel.

Figyeljük meg alaposan, hogyan élnek a fiatalok. Ne törődjünk a gyakran furcsa, számunkra érthetetlen terveikkel és életfelfogásukkal.

Az öltözködés

Az öltözködés bizonyos értelemben szertartás lett, egy mellőzhetetlen követelmény. Szűk nadrágok cipzárral, feszes nadrágtartók, sportcipők vagy túsarkúak – persze még jobb, ha egy bizonyos kétértelműséget – pikáns jelleget – sejtet a „jelmezek” szabálya szerint, amely izgat. Ez most a legújabb a fiatalok divatjában. Persze nemsokára újabb modell és forma váltja ezt fel: a miniszoknya, a bermudanadrág, a pulóver vagy a katonaköpeny. A „menő srácok” is érzékenyek a divatra, egész nap sporttrikót és farmert hordanak. Vasárnapra ők is „megzavarodnak” és hóbortosan öltözködnek.

A diszkó és a zene

A zenei fesztiválokon ezrek jelennek meg. Fiatalok – fiúk, lányok – áradata lépi át a kapukat, nevetve lobogtatva a belépőket, szorosan egymás mellett, boldogan, hogy ilyen sokan vannak. „Amikor egy énekes rendezvényén együtt vagyunk, úgy látszik, mintha megbolondulnánk. Két lépésre a kedvenc énekesedtől, vele együtt vered az őrzítő ritmust vagy hagyod, hogy az

érzelmes zenei hangok végigsimogassanak. Együtt mozogni a többiekkel, érezni, hogy a magad világában vagy, minden tiltás és félelem nélkül... Ez olyan tapasztalás, amely áthullámszik rajtad és átalakít. Szükségünk van erre, hogy élni tudjunk.” (Margit)

Ami pedig a diszkót illeti, sok fiatal számára a százszázalékos menekvés temploma. Nagyon sokan járnak diszkóba. A fiatalok ezrei New Yorkban, Párizsban, Budapesten, a fővárosokban. Itália peremvárosaiban gomba módra nőnek a kisebb helyiségek, de csupa fénnel és nagy hangerejű zenével, mindenkorú fiatal számára. De azért nem biztos, hogy a lábak, és karok mozgásában, a ritmus verésében valóban megtalálják azt, amit keresnek.

„Elég belépni egy diszkóba – írta egy folyóiratnak egy lány – és azonnal észre lehet venni, hogy ez a süketítő zene csak a mozgással való kapcsolatot teszi lehetővé, és ez a táncmód nem kedvez a barátkozásnak. Mindenki a maga tetszésére vonaglik. A diszkó nem az ismerkedés és rokonszenv helye, csak arra jó, hogy a fiatalokat unalomba és közömbösségbe ringassa.”

A fogyasztói és a sztárrendszer

Ez is egy életmód: egy raktárnyi kis és nagy dolog birtoklásának kívánsága, sanda irigység azzal szemben, akinek többje van. Leküzdhetetlen vágy: mindent megszerezni azonnal, amit csak lehet. Jó üzletet ellopni mások orra elől. Olyan tapasztalatokra szert tenni, amire mások képtelenek.

„Remélem, olyan leszek, mint Tardelli vagy Bergomi, híres és gazdag...” (Róbert)

„Ha egy kicsit soványabb lennék és néhány centivel magasabb, fotómodell lehetnék... Álmaim álma volt: színésznő, pénz, édes élet...” (Marcsi)

Motor

Motorkerékpár: a fiúk fülének annyi mint szabadság, gyorsaság, személyiség, függetlenség.

„Motorkerékpáron nagy hatalom vagy. Teljes gáz és repülsz. Gondtalannak és biztosnak érzed magad...” (Pista)

Motort a fiúk minden áldozatra készek. Többre becsülik, mint egy sztereót vagy akár egy autót. Kéz a sebességváltón, sisak a fején és ők az újkor gáncs nélküli lovagjai.

A lányoknak is tetszik a motor, de ez részükre nem olyan egyszerű. Manapság, legalábbis hazánkban, nem könnyű rávenni a szülőket, hogy lányuknak motort vegyenek... „ha fiú lenne, hagyján, de hogy egy lány motort vezessen...”

Ennek ellenére a lányokat élénken izgatja a motor. Mintha a női egyenjogúság egyik jelképe lenne.

Valami kis szerelem

Néhány fiú arcátlanul éli a szerelmet, sokszor zsarnok módjára.

„15 éves vagyok és a barátaim szerint kedves, rokonszenves, nyitott. Azt mondják >>disznó szerencsém van<<. Ellenben édesanyám egy régimódi valaki, legszívesebben otthon szeretne látni mindig, amint kötögetek... Hát nem vagyok bolond! – Sőt, annak örülne: ha >>jó kislány<< lennék, legszívesebben >>bezárna<<. Hogy ezekkel járjak és ne azokkal! – De én azokkal járok, akikkel akarok. – Két hónap óta egy fiúval futok, övé is voltam már. Hát így állok! Ő azt mondja, óvatosnak kellene lennünk, de én nem tudom, mit tegyek! – Tény, hogy nem tudok uralkodni magamon.” (Zsike)

(Folyt. köv.)

Fordította: P. Szőke János

Vasárnapi jegyzet

Hagyomány-lépcsőkön: László

Gyermekkorom tündérvilágából legszívesebben a lovát ugrató királyra emlékszem, aki az Ágasról, a Mátrából ugratott egyenesen a Szentkúti szikláik közé, hogy katonái szomszját csillapítsa. Persze van több más, Szent László legenda, amit a tudomány ma is vizsgál. Hatásuk alól nem vonhatja ki magát az sem, aki a szent királyról szóló poézisnek szerelmese, mint például ezeknek a soroknak, a latinításból (egyesen a magyar Compostellába, Nagyváradra vezetnek): „Olaj származik szent koporsóból, / Tetemed foglalták szép sár aranyból.” Vagyis a csontodat, amint ősi nyelvünk értelmezi-haszna. A Képes Krónika elmondja, hogy a Salamonnal vívott küzdelem után „világos nappal mennyei látomása” volt Lászlónak, aki szölt Géza bátyjának, látott-e valamit? A nemleges válasza László arról kezdett beszélni, hogy látomásában angyal helyezte el testvére fejére a koronát. Mindketten diadalra gondoltak, s a lándzsán fölfutó menyét megerősítette ebben őket.

Akkor hangzott el a fogadalom: Salamon veresége esetén Géza és László templomot épített, a Boldogságos Szűznek egyházat. Legenda, hogy egy szarvas – agancsai között misegyertyák – mutatta meg a helyet, hol kell a szentélyt fölépíteni. (Vélik, Vác Hétkápolna lett volna ez a hely, ahol a királyfiak szeme láttára a Duna habjaiban eltűnt az ősi totemállat.)

A Szent Szűz alakja más vonatkozásban, a szentkúti árnyas völgyben különösen „hatásosan” lép elő a régi korok írott forrásai nyomán. A már említett Képes Krónika és a Vatikáni Legendárium párhuzamait összevetve a múlt olvasatában az a „parázs jelenet” elevenedik meg, amelyen László a kunnal verekedik. Az iménti Legendárium hat képben örökíti meg a birkózást, és azzal zárja, hogy a sebesült Lászlót Szűz Mária gyógyítja meg. A messzi Szentpétervár múzeuma, az Ermitage híres szibériai aranylemezen látható, két, lováról leszálló vitéz közül az egyik a földön fekszik, egy fa alatt, fejét lány simogatja ölén. A lemez még a Krisztus előtti időből való, archaikus eleme: a gyógyítás, immár keresztény tartalommal, amely a leányt Máriává változtatja, s ki tudja, milyen ének társítható e különös „bűvölethez”, mert bizonyára a vizuális megjelenítést dal is kísérhette. Erdélyi Szent László freskókon a király és a kun lovai is összecsapnak. Kozmikus párbaj ez: fekete és fehér lovak harca, a sötétségé meg a fényé, mint Mithrasz kultuszában s a többi, a kereszténységet „előlegező” vallási jeladásokban. Ebben a mitikus ködtávolban tűnik fel az ágasvári jelenet is, táltosok képsorában László lova, hogy gazdáját átróptse a Zagyva völgyén, a Cserhát erdeibe.

Az európai lovageszmény Lászlóban volt a legerősebb. A bölcsességgel párosuló bátorság és jámborság, a karakter összetéveszthetetlen „összetétele” méltán ébreszthette a legendákat, s miként Jakab zarándok-históriája Galícia titokzatos földjén, nálunk, az északi hegyek közt a lovagkirály ihlette sokáig a néplelket, és ki tudná a számát azoknak a pogány és keresztény ötvözetekből összeállt „történeteknek”, amelyek az Árpádok nyomán éppen Lászlóval erősítik a későbbi századokat, és Károly Róbert vagy Nagy Lajos szent esküvést tesznek, hogy méltó folytatói lesznek ennek a szellemi-lelki iskolázottságnak.

Az elemek (kő, víz, fa), s a szakrális rend törvénye szerint a világ úgy őrzi a teremtett lényeket, hogy átlényegülésükben is követi őket. Nem a rideg anyag, hanem az életet kihordó hatalmas kozmosz és a fenti valóság játékos összezsugorodása ez, hogy könnyen váltsa egymást „csillag és a kő”. Ez a teremtett világ képlekenysége, s fölötté csak akkor jár el az idő, ha hideg mechanizmusként fogjuk fel, s eszünkbe sem jut fény és sötétség ellentétes természete.

† Tóth Sándor

hírek információk

Megjelent a Toronyirány magazin idei harmadik száma, mely az egyházmegye területén minden templomban és egyházi intézményben ingyen kapható.

~~~~~  
A mai szentmiséken gyűjtött perselyadományokat, a Péter-filléreket a plébániák az Apostoli Szentszék karitatív tevékenységének, illetve az egész világegyházat szolgáló intézményeinek megsegítésére továbbítják.

~~~~~  
A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitászműködés immár harmadik éve tartotta meg éves lelkigyakorlatát június 13-14-én, melynek ÁGOTÁfálva adott otthont. Az önkéntesek az egyházmegye 11 településéről érkeztek, hogy részt vegyenek a két napos programon. A lelkigyakorlat célja az önkéntesek lelki feltöltődése volt, melyben Benyik György szeged-tarjáni plébános vezette a résztvevőket.

~~~~~  
A CsaládKözPont Sarlós Boldogasszony napján, július 2-án szerdán 17 órától zárandoksétára hívja a hölgyeket. Az alkalmon imával, beszélgetéssel, csennel, körtáncokkal kapcsolódnak magukhoz, Istenhez és egymáshoz. Helyszín: az újszegedi Liget és a Szent Erzsébet templom. Jelentkezni június 30-ig a [pasztoralis.hu](http://pasztoralis.hu) oldalon lévő regisztrációs felületen lehet.

~~~~~  
Július 2-án, szerdán 19 órától Andres Uibo észt orgonaművész hangversenyét hallgathatják meg az érdeklődők a Székesegyházban. A belépés ingyenes, szeretettel várnak mindenkit a szervezők.

~~~~~  
Az Újszegedi Plébánia nagytermében (Torontál tér 4.) nyáresti Társaskört tartanak minden csütörtökön, 19 órai kezdettel. A következő, július 3-i előadás témája: „Greguss Pál – a polihisztor botanikus”, melyet Szöllősi Réka egyetemi adjunktus mutat be. Szeretettel várnak minden érdeklődőt.

~~~~~  
Július 4-én, elsöpénteken a 18.00 órai szentmisét követően a Jézus Szíve litániát imádkozzák a Szegedi Dómban.

A Dómkerti Zenés Esték programsorozat következő koncertje július 9-én, szerdán 20 órakor kezdődik a Gál Ferenc Egyetem udvarán (Dóm tér 6., bejárat az Apáthy utca felől.). A hangversenyen énekel Györfi Anna Domján Edit-díjas színész, énekes, harmonikán játszik Kéméndi Tamás harmonikaművész. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7., tel.: 62/425-260), Ticket express jegyirodáknak, valamint a www.jegymester.hu oldalon. Jegyár: 4.900,- Ft.

~~~~~  
Szeptemberben folytatódnak a Dóm Művészeti Szalon estjei. Az előző évadhoz hasonlóan nyolc előadás várja majd a közönséget. A korábbi gyakorlat szerint a meglévő bérletes vendégek hűségét és elköteleződését a Szegedi Dóm Látogatóközpont azzal szeretné megköszönni, hogy részükre a korábbi bérletes helyeket július 1-ig fenntartják. A lefoglalt bérleteiket a fent jelzett időpontig szükséges megvásárolni. A bérletek megválthatók személyesen a Szegedi Dóm Látogatóközpont jegypénztárában. Bérletár: 42.000,- HUF/fő. A bérletes előadások a korábbi évekhez hasonlóan 17 és 19 órakor kezdődnek. Ebben az évadban is színes kulturális palettával kívánják elnyerni a tisztelt nézőközönség tetszését. Szegedi Dóm Látogatóközpont 6720 Szeged, Dóm tér 16. E-mail: [domlatogatokozpont@gmail.com](mailto:domlatogatokozpont@gmail.com) Tel.: +36-20/220-7227.

~~~~~  
A Gál Ferenc Egyetem szegedi Teológiai Kara szeptember 08-ig várja a jelentkezőket az alábbi, államilag elismert hitéleti szakokra: katekétá-lelkipásztori munkatárs, katolikus teológus, hittanár-nevelőtanár, pasztorális tanácsadás és szervezetfejlesztés, katolikus egyház- és művelődéstörténet.

Közvetlen a jelentkezés, belső alkalmassági felvételi lesz, a hitéleti mesterképzésekre bármilyen alapidomával lehet jelentkezni. Ösztöndíjas vagy alacsony díjas képzések, külföldi ösztöndíjak, keresztény közösség, személyes vezetés, nyelvvizsga lehetősége várja a katolikus fiatalokat és diplomásokat. Jelentkezni az egyetem honlapján (gfe.hu) lehet.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.